

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗДОРОВ'Я СУСПІЛЬСТВА ЯК ЧИННИК СТАЛОГО РОЗВИТКУ МЕДІАСЕРЕДОВИЩА

Кияниця Є. О.

кандидат наук із соціальних комунікацій, доцент,

доцент кафедри журналістики та реклами

Київського національного торговельно-економічного університету

м. Київ, Україна

Сучасне життя складно уявити без цифровізації, інформатизації та медійного простору в якому обговорення важливих громадських рішень стає невід'ємною частиною існування, проте якісна дискусія в мережах потребує не тільки медійних реляцій, а і високого етичного і морального рівня громадськості в цілому. Враховуючи, прискорення суспільного розвитку та зростання інформаційного насичення за рахунок цифрових технологій, можна говорити про трансформацію ставлення як до традиційних так і до інтерактивних медіа, адже поява Інтернету, зокрема соціальних мереж істотно позначається на різних сферах суспільного життя.

З урахуванням соціальних наслідків неконтрольованого поширення інформації виникають проблеми інформаційної безпеки та інформаційного здоров'я як світової спільноти, так і окремих державних та соціальних утворень. Відповідно, лише етичне транслявання інформації із дотриманням моральних норм, дають шанс на більш менш благополучне існування як окремої особистості, так і інформаційної спільноти в цілому [6, с. 5]. На гаш погляд, саме засади інформаційного здоров'я в умовах як пандемії так і інфодемії мають досліджуватись не тільки медійниками, але усією науковою спільнотою з її мультидисциплінарними підходами.

Зуважимо, що інформаційному здоров'ю присвячена не значна кількість розвідок, частіше мова йде про інформаційну безпеку, так, в роботах Г. Почепцова ґрунтовно розглядаються проблеми інформаційних та пропагандистських війн; в роботі В. Кокерхэма, Т. Абея, Г. Люшена «Формальна раціональність та здоровий спосіб життя» йдеться не тільки про здоров'я як таке, а і про ідеї Макса Вебера про узгодженість між «споживанням та виробництвом, вибором та життєвими шансами, класовою схожістю та відмінностями, а також самоконтролем чи конформізмом у формуванні здорового способу життя та реальністю їх реалізації» [9, с. 416]. Також, для дослідження окресленої проблеми можна використати і доробок науковців та практиків, що зосереджують свою увагу на проблемах індивідуального та громадського здоров'я, теорії конфлікту, ціннісно-мотиваційних підходах до формування інформації, медіаетики і т. ін.. Зокрема в роботі «Наше постлюдське майбутнє: наслідки біотехнологічної революції»

Ф. Фукуяма йдеться про те як «питання про людську природу та морально-етичні норми та цінності впливають на формування інформації, відповідно як ця інформація впливає вже на формування як окремих особистостей так і суспільства в цілому» [7, с. 120], що дає нам змогу зрозуміти наскільки тісно пов'язані питання біологічного, соціального та інформаційного здоров'я людини з демократичними процесами державотворення. Всі ці засади можна прослідкувати і наукових розвідках Е. Дмитрієва, І. Журавльова, Ю. Лисицина, В. Наварро, Т. Парсонса, Е. Тоффлера, Н. Фокса, М. Фуко та інших.

Розвиток інформаційних технологій, поява нових центрів формування інформації, вплив блогосфери на суспільну думку – чинники які спонукають до всебічного аналізу як з боку держави так і з боку суспільства, адже зростання доступності корисної інформації обумовлює і збільшення обсягу інформації, що має негативний ефект. В суспільстві поступово складається розуміння того, що необхідно, певним чином упорядковувати та оморальнювати вироблення та розповсюдження інформації, адже інформаційного здоров'я потребують не тільки визначені аудиторії, суспільні групи, а і все медіасередовище в цілому.

Розвинена за останні роки медійна павутина обумовлює споживання різного роду інформації, її генерування за рахунок обговорень, дискурсів, дописів тощо, а також потребує релевантних підходів до трансляції різних ідей та точок зору, адже це основа повноцінного відповідального суспільства. Так, в сучасному світі зовнішнім показником свободи слова є інтерактивність медіа. Саме медіасередовище здатне об'єднувати розрізнені частини суспільства в одне ціле за рахунок різноманіття інформаційно-комунікативних засобів та великого арсеналу технологій запозичених зі сфери психології, соціології, лінгвістики, інформатизації тощо. Але при цьому, ми бачимо як взаємовідносини з медіа, сучасні пристрої, гаджети тощо, формують психологічне здоров'я не тільки окремо взятої особистості, а і суспільства в цілому [6, с. 7].

Зважаючи на проведений аналіз досліджень які тим, чи іншим чином стосуються інформаційного здоров'я в цілому та, зокрема, в медіасередовищі, виникає потреба узгодити питання організації вироблення інформації з етичними та моральними нормами. Необхідно зрозуміти, яким чином розпізнати вплив спожитих медійних повідомлень на наше психічне, соціальне, фізичне та інформаційне здоров'я та провести комплекс профілактичних заходів по запобіганню впливу інфодемічного контенту. Йдеться про розуміння не лише трансльованого змісту, а й почуттів, які виникають у зв'язку з тим, як передається інформація до аудиторії та, відповідно сприймається кожним індивідом окремо.

Наші подальші дослідження будуть присвячені саме зберіганню інформаційного здоров'я за рахунок розуміння медіаетики, медіагігієни, медіаграмотності, а від так і можливостям структурувати ці елементи медіалогії для подальшого формування правил генерування, трансляції та споживання інформації.

Література:

1. Афанасьева Е.А. (Горская) Создание и распространение контента: этические регуляторы в цифровом медиапространстве / Журналистский ежегодник. Раздел IV. Телевидение и радио в контексте развития электронных СМИ. 2014. – С. 89-92
2. Брайант Дж., Томпсон С. Основы воздействия СМИ: Пер. с англ. – М.: Издательский дом «Вильямс», 2004. – 432 с.
3. Курдяев С. Эффективность информационно-коммуникативного управления общественным здоровьем : автореф. дис. Ростов. 2009. 29 с.
4. Почепцов Г. Вертульные войны. Фейки : Харьков. Фолио. 2019. 507 с.
5. Путеводитель по саморегулированию СМИ: все вопросы и ответы / Под ред. А. Улен, Дж. Смита. – Вена: ОБСЕ, 2008. – 113 с.
6. Смирнов Ф. Информационное здоровье общества как объект государственной политики : автореф. дис. Санкт-Петербург. 2007. 26 с.
7. Фукуяма Ф. Наше постчеловеческое будущее: Последствия биотехнологической революции. Пер. с англ.: М. Левин. М. 2004. 349 с.
8. Bowen, S. (2007). Ethics and public relations. Gainesville, FL: Institute for Public Relations. Retrieved from: <https://instituteforpr.org/ethics-and-public-relations/> CIPR (undated) – Chartered Institute of Public Relations Code of Conduct and Complai
9. Cockerham W, Abel T, Günther Lüschen Formal Rationality and Health Lifestyles : Sociological Quarterly. 1993. P. 413-428

ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ОНЛАЙН СТУДЕНТАМ ПОКОЛІННЯ Z

Мисечко А. О.

*кандидат наук із соціальних комунікацій,
викладач кафедри кіно- і телемистецтва
Навчально-наукового інституту журналістики
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка
м. Київ, Україна*

Життя у період тотальної невизначеності передбачає необхідність приймати виклики сьогодення і оперативно на них реагувати. Одним із таких глобальних викликів стала онлайн освіта під час епідемії